

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL ALOYZO KAROSO 2017-01-09 SKUNDO**

2017 m. kovo 6 d. Nr. S-48 (7-11/2017)

Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės

sekretoriaujant

Jelenai Krochmalienei

dalyvaujant mokesčių mokėtojui

U. H.

mokesčių administratoriaus atstovui

Igoriui Janavičiui

2017 m. vasario 14 d. išnagrinėjusi U. H. (toliau – Pareiškėjas) 2017-01-09 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2016-12-19 sprendimo Nr. 68-366, n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijamo 2016-12-19 sprendimo Nr. 68-366 pirma dalimi atnaujino Pareiškėjo 2016-09-12 skundo nagrinėjimą.

Antra sprendimo dalimi Inspekcija patvirtino Panevėžio apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Panevėžio AVMI) 2016-07-25 sprendimo Nr. (36.9)-FR0682-473 dėl 2016-06-07 patikrinimo akto Nr. (42.72)-FR0680-412 tvirtinimo nurodymus Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 9276,23 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 4313,40 Eur GPM delspinigius ir 927 Eur GPM baudą (10 proc. mokesčio dydžio).

Panevėžio AVMI, atlikusi pakartotinį Pareiškėjo GPM mokestinį patikrinimą už laikotarpį nuo 2010-01-01 iki 2012-12-31, nustatė, kad Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos Panevėžio apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus (toliau – FNTT) 2015-09-18 specialisto išvadoje Nr. 5-5/52 dėl UAB "B1" ūkinės finansinės veiklos (toliau – Specialisto išvada) buvo nustatyta, jog UAB "B1" apskaitė neįvykusias ūkines operacijas dėl grynųjų pinigų gavimo į kasą ir išmokėjimo iš jos, t. y. Pareiškėjo nurodymu buvo parengti dokumentai, pagal kuriuos įformintas UAB "B1" 300000 Lt priėmimas iš Pareiškėjo, nurodant mokėjimo pagrindą „Paskolinta“. Tačiau Pareiškėjas pagal kasos pajamų orderį (KPO) į UAB "B1" kasą 300000 Lt neįnešė, t. y. paskolos ūkinė operacija neįvyko, nors pagal UAB "B1" apskaitos duomenis buvo išmokami pinigai kaip paskolos

grąžinimas. Pareiškėjui iš UAB "B1" 2010 m. buvo išmokėti 170231 Lt, 2011 m. – 30000 Lt, 2012 m. – 4300 Lt, iš viso 204531 Lt suma, nesusijusi su darbo santykiais ir paskolos grąžinimu. Kadangi Pareiškėjas gautų pajamų nedeklaravo, pajamų mokesčio neapskaičiavo ir nesumokėjo, Panevėžio AVMI, vadovaudamasi 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 70 str. 1 dalimi, Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 „Dėl mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių (toliau – Taisyklės) 4 punkto nuostatomis, konstatavo, jog tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjas gavo 204531 Lt apmokestinamąsias pajamas. Įvertinusi nustatytas aplinkybes, vadovaudamasi 2001-07-02 Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 (toliau – GPMĮ) 2, 3, 6, 27, 36 straipsnių, MAĮ 96 str. 1 dalies, 139 straipsnio nuostatomis, Panevėžio AVMI Pareiškėjui apskaičiavo 9276,23 Eur GPM, 4313,40 Eur GPM delpspinigius ir skyrė 927 Eur GPM baudą.

Inspekcija, išnagrinėjusi Pareiškėjo skundą, jo netenkino ir patvirtino Panevėžio AVMI 2016-07-25 sprendimą Nr. (36.9)-FR0682-473.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad Pareiškėjo pakartotinis patikrinimas atliktas, remiantis FNTT Specialisto išvada ir informacija, gauta iš FNTT atlikto ikiteisminio tyrimo.

UAB "B1" akcinį kapitalą sudaro 1268 vnt. akcijų, kurių nominali vertė 1000 Lt. Pareiškėjas 2009-01-01 turėjo 242 vnt. UAB "B1" akcijų (19 proc.). 2009-10-01 sutartimi Nr. 1001/2 Pareiškėjas įformino 51 vnt. akcijų pardavimą kitam akcininkui J. R. už 133100 Lt ir 2009-10-01 sutartimi Nr. 1001/1 įformino 64 vnt. akcijų pardavimą kitam akcininkui O. U. už 167040 Lt.

UAB "B1" akcininkas V. J. R. 2015-02-11 liudytojo apklausos protokole nurodė, kad Pareiškėjas 2009 m. rugpjūčio mėn. jam ir O. U. pasiūlė pirkti iš jo UAB "B1" akcijas. Pasiūlymas jį nustebino, nes pats Pareiškėjas buvo minėjęs, kad bendrovei gresia bankrotas. Liudytojo teigimu, po 1–2 savaitių Pareiškėjas pasakė, kad jei jis sutiks pirkti akcijas, mokėti už jas nereikės, nes pirkimo sandorį sudengs su pinigais, kuriuos jis yra paskolinęs UAB "B1" t. y. maždaug 130000 Lt. V. J. R. nurodė, kad nuo pat pradžių Pareiškėjui sakęs, kad už akcijas mokėti negalės, nes visos piniginės lėšos investuotos į UAB "B1" veiklą.

UAB "B1" akcininkas O. U. 2015-02-11 liudytojo apklausos protokole nurodė, kad 2009 m. bendrovės pardavimai buvo kritę, Pareiškėjas pradėjo kalbėti, kad UAB "B1" gali bankrutuoti, todėl nori parduoti bendrovės akcijas. Liudytojas teigia neprisimenantis, kokie argumentai privertė jį ir J. R. sutikti su Pareiškėjo pasiūlymu įsigyti iš jo bendrovės akcijas. O. U. nurodė, kad jis ir V. J. R. Pareiškėjui nuo pat pradžių sakė, kad už akcijas mokėti negalės, nes visos piniginės lėšos buvo investuotos į bendrovės veiklą. Liudytojo teigimu, Pareiškėjas sutiko, kad jam būtų perleista teisė iš UAB "B1" reikalauti pinigų, kuriuos jie įnešė į bendrovę, kurie dar buvo negražinti, – tai bus atlygis už parduotas akcijas.

Ikiteisminio tyrimo metu pateiktos dvi 2009-10-28 paskolos sutartys (Nr. 10 ir Nr. 11), kuriomis įforminta, kad Pareiškėjas UAB "B1" suteikė 170000 Lt paskolą su 7 proc. metinėmis palūkanomis ir 130000 Lt paskolą be palūkanų. Pateiktame 2009-10-28 KPO JAR Nr. 492496 įformintas grynųjų pinigų 300000 Lt priėmimas iš Pareiškėjo, nurodant mokėjimo pagrindą „Paskolinta“. KPO pasirašė Pareiškėjas, vyr. buhalterė Y. F., buhalterė F. L., 300000 Lt įtraukti į kasos knygos pajamas ir apskaityti buhalterinės apskaitos sąskaitoje 4881 „Įsipareigojimai akcininkams“.

Ikiteisminiam tyrimui pateikti: 2009-10-28 kasos išlaidų orderis (toliau – KIO) Nr. 225, pagal kurį O. U. išduoti 167000 Lt, 2009-10-28 KIO Nr. 226, pagal kurį J. R. išmokėti 134000 Lt. Iš viso J. R. ir O. U. pagal surašytus KIO išduoti 301000 Lt. KIO Nr. 225 pasirašė pinigų gavėjas O. U., vyr. buhalterė Y. F. ir buhalterė F. L., UAB "B1" direktorius O. U..

Pakartotinio patikrinimo metu UAB "B1" akcininkas V. J. R. 2016-05-16 paaiškino patvirtino 2015-02-11 liudytojo apklausos protokole nurodytas aplinkybes ir paaiškino, kad Pareiškėjas buvo UAB "B1" direktoriaus pavaduotojas finansams, todėl buhalterė ir kasininkė vykdė Pareiškėjo nurodymus, o 2009-10-28 KPO buvo tik surašytas, Pareiškėjas neįnešė į kasą 300000 Lt.

Liudytojų vyr. buhalterės Y. F. ir buhalterės F. L. liudytojų apklausos protokoluose užfiksuota, kad pinigų priėmimas į kasą pagal 2009-10-28 KPO JAR Nr. 492496 ir pinigų išdavimas pagal 2009-10-28 du KIO Nr. 225 ir Nr. 226 įforminti bendrovės direktoriaus pavaduotojo finansams, t. y. Pareiškėjo nurodymu. Liudytojos nurodė, kad 300000 Lt į kasą nebuvo įnešti ir iš kasos nebuvo išmokėti O. U. 167000 Lt ir J. R. 134000 Lt. Liudytojai V. J. R., Y. F., F. L. nurodė, kad J. R. buvo išduoti tik 1000 Lt ūkio reikmėms. Ikiteisminio tyrimo metu nustatyta, kad pagal aukščiau nurodytus faktus (išrašytus KPO ir KIO) ūkinės operacijos neįvyko. Dėl padarytų pažeidimų buvo iškraipytas UAB "B1" 2009 m. turto ir įsipareigojimų dydis bei jų struktūra, todėl pagal UAB "B1" tyrimui pateiktus dokumentus iš dalies negalima nustatyti UAB "B1" 2009 m. turto ir įsipareigojimų dydžio bei jų struktūros.

Mokesčių administratorius nustatė, kad ikiteisminiam tyrimui pateiktos didžiosios knygos sąskaitoje Nr. 4881 „Įsipareigojimai akcininkams“ 2009-10-01 fiksuota bendra skola akcininkams – 1243624 Lt, 2009-10-30 fiksuota 1219514 Lt skola, o 2012-09-28 – 950248 Lt; tyrimui nebuvo pateikti detalūs laikotarpio nuo 2009-01-01 iki 2012-09-28 didžiosios knygos sąskaitų apyvartos žiniaraščiai, kur būtų užregistruotas kiekvienas paskolos gavimas bei palūkanų priskaičiavimas bei skolų (paskolų, palūkanų) grąžinimas kiekvienam akcininkui, todėl iš dalies nebuvo galima įvertinti, kiek UAB "B1" buvo skolinga kiekvienam akcininkui (O. U., J. R. ir Pareiškėjui) 2009-01-01 ir 2009-10-01.

Ikiteisminiam tyrimui UAB "B1" bankroto administratorius papildomai pateikė periodines O. U., J. R., Pareiškėjo suvestines, kuriose fiksuoti negrąžintų paskolų likučiai bankroto bylos iškėlimo datai (2012-09-28). Papildomai pateiktose periodinėse suvestinėse užfiksuota, kad UAB "B1" Pareiškėjui liko skolinga 95469 Lt pagal vieną paskolos sutartį (2009-10-28 Nr. 10) ir 1769 Lt pagal buhalterinę pažymą. Išanalizavus ikiteisminiam tyrimui pateiktus buhalterinės apskaitos žiniaraščius, didžiosios knygos išrašus už laikotarpius nuo 2009-10-01 iki 2009-10-31 ir nuo 2012-09-01 iki 2012-09-28 (kitų laikotarpių apskaitos registru žiniaraščiai ikiteisminiam tyrimui nebuvo pateikti), nustatyta, kad UAB "B1" 300000 Lt pagal KPO JAR Nr. 492496 apskaitė buhalterinės apskaitos sąskaitoje 4881 „Įsipareigojimai akcininkams“.

Specialisto išvadoje nustatyta, kad Pareiškėjo nurodymu buvo parengti dokumentai: 2009-10-28 surašytas KPO JAR Nr. 492496 įforminant 300000 Lt priėmimą iš U. H. (Pareiškėjo), nurodant mokėjimo pagrindą „Paskolinta“ ir surašyti du KIO: Nr. 225 (įformintas 167000 Lt išdavimas O. U.) ir Nr. 226 (įformintas 134000 Lt išdavimas J. R.), įforminant kaip paskolintų pinigų grąžinimą. Ikiteisminio tyrimo metu apklausti liudytojai nurodė, kad Pareiškėjas 300000 Lt į kasą neįnešė bei pagal KIO pinigai nebuvo išmokėti. Dėl apskaitos dokumentuose ir bendrovės buhalterinėje apskaitoje registruotų neįvykusių ūkinių operacijų buvo pakeistas turto ir įsipareigojimų dydis ir jų struktūra. Tyrimui pateiktame UAB "B1" kreditorių sąraše ir periodinėje tiekėjų suvestinėje (sudarytoje 2012-09-28) bendrovės skolos likutis Pareiškėjui pagal 2009-10-28 paskolos sutartį Nr. 10 nurodytas 95469 Lt.

Panevėžio AVMI pagal UAB "B1" pateiktus duomenis (deklaracija FR0711) apskaičiavo Pareiškėjo suteiktų ir jam grąžintų paskolų sumas ir nustatė, kad Pareiškėjas iš viso suteikė 440000 Lt paskolas ir Pareiškėjui buvo grąžinta 644531 Lt paskolos.

Panevėžio AVMI nustatė, kad Pareiškėjas iš UAB "B1" kasos ir banko sąskaitų gavo 204531 Lt, kurių UAB "B1" pagal liudytojų parodymus, nebuvo paskolinęs.

Pareiškėjas 2016-02-05 paaiškino Nr. 1 nurodė, kad jis 2009 m. 300000 Lt į UAB "B1" kasą neįmokėjo, nes su juo už akcijų pardavimą neatsiskaitė O. U. ir V. J. R., jie atsiskaitė tik 2015 m. Atsiskaitymas už akcijų pardavimą išspręstas Panevėžio apygardos teismo 2015-05-29 taikos nutartimi. Pirminio patikrinimo metu pateiktame paaiškinyje Nr. 2 Pareiškėjas nurodė, kad UAB "B1" dėl įstatinio kapitalo mažinimo 2010-01-01 jam liko skolinga 127000 Lt, tačiau

nei pirminio, nei pakartotinio patikrinimo metu Pareiškėjas papildomų dokumentų, įrodančių, kad UAB "B1" skolinga Pareiškėjui 127000 Lt, mokesčių administratoriui nepateikė.

Ikiteisminio tyrimo medžiagoje yra pateiktas 2005-09-02 UAB "B1" visuotinio akcininkų susirinkimo protokolas Nr. 19, kuriuo nuspręsta UAB "B1" įstatinį kapitalą mažinti 1268000 Lt. Sumažinus įstatinį kapitalą, Pareiškėjui išmokėti 242000 Lt. Utenos AVMI 2011-08-17 užduotimi Nr. 7.24-108 atlikto Pareiškėjo mokesčio tyrimo metu nustatė, kad UAB "B1" 2006-04-19 Pareiškėjui išmokėjo 60900 Lt, 2006-06-30 – 12100 Lt, iš viso 73000 Lt įsipareigojimų dėl įstatinio kapitalo mažinimo. Pareiškėjas 2006-06-30 suteikė 169000 Lt paskolą, kuria padengtas UAB "B1" įsiskolinimas Pareiškėjui dėl įstatinio kapitalo mažinimo. 169000 Lt paskola Pareiškėjui gražinta taip: 2008-01-16 – 10000 Lt, 2010-06-30 – 104500 Lt. 2010-06-30 perkelta į avansinius mokėjimus 54500 Lt, t. y. nustatyta, kad UAB "B1" Pareiškėjui yra neskolinga 242000 Lt už įstatinio kapitalo mažinimą.

Panevėžio AVMI konstatavo, jog Pareiškėjas į UAB "B1" kasą neįnešė 300000 Lt, tačiau pagal UAB "B1" apskaitos duomenis Pareiškėjui 2010–2012 m. buvo išmokami pinigai kaip paskolos gražinimas ir dėl to Pareiškėjui 2010 m. buvo išmokėti 170231 Lt, 2011 m. – 30000 Lt, 2012 m. – 4300 Lt, iš viso 204531 Lt suma, nesusijusi su darbo santykiais ir paskolos gražinimu, kurios Pareiškėjas nedeklaravo ir pajamų mokesčio nesumokėjo.

Panevėžio AVMI, vadovaudamasi MAĮ 70 str. 1 dalies nuostatomis, konstatavo, jog pagal UAB "B1" pateiktus duomenis apie fizinių asmenų suteiktas ir jiems gražintas paskolas (Forma FR0711) buvo nustatyta, kiek Pareiškėjas suteikė paskolų UAB "B1" kiek paskolų jam gražinta, tačiau kitos paskirties mokėjimai Pareiškėjui neapmokestinti, dėl ko Pareiškėjas nuo gautų 204531 Lt pajamų pagal GPMĮ 5, 6, 27 straipsnių nuostatas turėjo apskaičiuoti 9276,23 Eur GPM. Šią mokesčią prievolę Panevėžio AVMI apskaičiavo vadovaudamasi Taisyklių 4 punkto nuostatomis pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2012-11-12 išplėstinės teisėjų kolegijos nutartyje (adm. byla Nr. A⁴⁴²-1984/2012) pažymėta, jog „Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, kad mokesčių administratorius įgyja teisę apskaičiuoti mokesčius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą esant dviem būtinoms sąlygoms, kurių buvimas sudaro prielaidas taikyti šioje teisės normoje įtvirtintą elgesio modelį: pirma, mokėtino mokesčio dydžio negalima apskaičiuoti (nustatyti) įprastine atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka ir, antra, to padaryti (apskaičiuoti mokesčio) negalima dėl to, jog mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas (1) apskaičiuoti mokesčius, (2) bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, (3) tvarkyti apskaitą, (4) saugoti apskaitos ar kitus dokumentus (žr.: 2010-11-29 nutartį adm. byloje Nr. A⁴³⁸-1542/2010; 2011-01-26 nutartį adm. byloje Nr. A⁵⁷⁵-146/2011 ir kt.).

Taigi, kaip nurodo Inspekcija, LVAT konstatavo, jog mokesčių administratorius turi teisę apskaičiuoti mokesčius pagal savo įvertinimą, jei negali nustatyti mokėtino mokesčio įprastine tvarka, tačiau tai gali būti atliekama įvertinus faktus, aplinkybes ir kitą informaciją. Mokesčių administratorius, atlikdamas apskaičiavimą, objektyviai negali tiksliai apskaičiuoti mokesčio, todėl tikėtinus skaičiavimus privalo atlikti vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais.

Panevėžio AVMI pagal ikiteisminio tyrimo ir Specialisto išvados duomenis nustatė, kad pagal išrašytus KPO ir KIO ūkinės operacijos neįvyko. Taip pat nustatė, kad ikiteisminiam tyrimui pateiktos didžiosios knygos sąskaitoje Nr. 4881 „Įsipareigojimai akcininkams“ 2009-10-01 fiksuota bendra skola akcininkams – 1243624 Lt, 2009-10-30 fiksuota 1219514 Lt skola, o 2012-09-28 – 950248 Lt; tyrimui nebuvo pateikti detalūs laikotarpio nuo 2009-01-01 iki 2012-09-28 didžiosios knygos sąskaitų apyvartos žiniaraščiai, kur būtų užregistruotas kiekvienas paskolos gavimas bei palūkanų priskaičiavimas bei skolų (paskolų, palūkanų) gražinimas kiekvienam akcininkui, todėl iš dalies nebuvo galima įvertinti, kiek UAB "B1" buvo skolinga kiekvienam akcininkui (O. U., J. R. ir Pareiškėjui) 2009-01-01 ir 2009-10-01. Kadangi negalima buvo nustatyti UAB "B1" turto ir įsipareigojimų dydžio bei jų struktūros, o pats Pareiškėjas netinkamai vykdė savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus, Panevėžio AVMI

pagrįstai Pareiškėjo 204531 Lt mokesčio bazę apskaičiavo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą.

Inspekcija taip pat konstatuoja, jog byloje nustatytos aplinkybės leidžia teigti, kad Pareiškėjo mokestinei prievolei apskaičiuoti taikytinos mokesčių vengimo konstatavimo aplinkybės, vadovaujantis MAĮ 69 straipsnio nuostatomis. LVAT jurisprudencijoje, aiškinant šią teisės normą, pažymėta, kad joje kalbama apie mokesčio mokėtojo tikslą gauti mokestinę naudą ateityje, t. y. po sandorio, kuris gali būti tiriamas šios teisės normos taikymo aspektu, sudarymo. Tai reiškia, kad taikant šią teisės normą reikšmingomis gali būti pripažintos aplinkybės, kurios laiko aspektu atsirado po tiriamo (abejones keliančio) sandorio sudarymo, t. y. taikant šią teisės normą atliekamas retrospektyvus paties sandorio ir jo teisinių pasekmių vertinimas. Taikant nurodytą normą, yra būtina nustatyti joje nurodytą mokesčio mokėtojo tikslą (gauti šioje normoje apibūdintą mokestinę naudą). Tai reiškia, kad ši teisės norma taikytina tik tuo atveju, kai nustatoma, kad tiriamo (abejones keliančio) sandorio (ūkinės operacijos) tikslas yra vienintelis – gauti minėtą mokestinę naudą. Kai nustatoma, kad atitinkamas sandoris (ūkinė operacija) turėjo kitus, ekonomiškai arba kitaip pagrįstus tikslus, nurodyta norma negali būti taikoma net ir tuo atveju, kai mokesčio mokėtojas turėjo iš šio sandorio (ūkinės operacijos) atitinkamą mokestinę naudą (LVAT 2007-07-17 nutartis adm. byloje Nr. A11-719/2007, 2008-02-20 nutartis adm. byloje Nr. A556-250/2008).

Inspekcija pažymi, kad minėta teisės norma yra detalizuojamas turinio viršenybės prieš formą principas, kurio veikimas pasireiškia tuo, kad mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai (MAĮ 10 str.). Aptartas teisinis reglamentavimas reiškia, kad mokesčių administratoriui, tais atvejais, kai sandoris, t. y. jame fiksuotas veiksmas, sukiantis atitinkamas mokestines teisinis pasekmes, atitinka MAĮ 69 str. 1 dalyje nustatytas sąlygas, yra suteikta teisė neatsižvelgti į formalią šio sandorio išraišką bei nesiremti jame fiksuotomis mokestinėmis teisinėmis pasekmėmis, o atkurti tikrąsias teisiškai reikšmingas mokestines teises aplinkybes, kurios buvo slepiamos šiuo sandoriu (LVAT 2015-04-14 nutartis adm. byloje Nr. A-366-438/2015).

Inspekcija nurodo, kad iš aukščiau nurodytų nustatytų aplinkybių (*dėl Pareiškėjo turimų akcijų perleidimo J. R. ir O. U.; dėl atsiskaitymo aplinkybių už perleistas akcijas; dėl ikiteisminio tyrimo metu nustatytų aplinkybių, jog Pareiškėjas 300000 Lt į kasą neįnešė bei pagal KIO pinigai jam nebuvo išmokėti; dėl Pareiškėjui išmokėtos 204531 Lt sumos, nesusijusios su darbo santykiais ir paskolos grąžinimu*) darytina išvada, jog Pareiškėjas minėtais sandoriais ir išrašytais tikrovės neatitinkančiais dokumentais siekė įgyti mokestinį pranašumą ir turėjo tikslą išvengti GPM mokėjimo nuo jam išmokėtų kitų pajamų, t. y. siekė mokestinės naudos. Inspekcija konstatuoja, kad vykdyti sandoriai (ūkinės operacijos), t. y. juose fiksuoti veiksmai, sukiantys atitinkamas mokestines teises pasekmes, atitinka MAĮ 69 str. 1 dalyje nustatytas sąlygas, dėl ko galima neatsižvelgti į formalią sandorių išraišką bei nesiremti juose fiksuotomis mokestinėmis teisinėmis pasekmėmis, o atkurti tikrąsias teisiškai reikšmingas mokestines teises aplinkybes ir konstatuoti, jog Pareiškėjas siekė išvengti GPM mokėjimo nuo jam iš UAB "B1" kasos ir banko sąskaitų išmokėtų 204531 Lt kitų pajamų.

Skundžiamame sprendime, remiantis GPMĮ 22 str. 2 d. 1 punkto ir 23 str. 1 dalies nuostatomis, paaiškinta, kad Pareiškėjo iš UAB "B1" gautos pajamos yra priskiriamos A klasės pajamoms, nuo kurių UAB "B1" kaip mokesčių išskaičiuojantis asmuo, jas išmokėdama, privalėjo apskaičiuoti, išskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą šio Įstatymo nustatytą pajamų mokesčių. Tačiau, kaip nurodė Inspekcija, kai nustatomos kitos išskirtinės ir ypatingos aplinkybės, kurios reikalauja klausimą dėl asmens, atsakingo už mokestinės prievolės įvykdymą, spręsti taikant teisingumo ir protingumo kriterijus, draudimą piktnaudžiauti, t. y. esant teisiniam pagrindui, mokesčių administratorius turi teisę, spręsdamas apmokestinimo klausimą, nukrypti nuo formalių teisės aktų nuostatų. Pavyzdžiui, jeigu mokesčių administratorius, remdamasis objektyviais duomenimis, nustatytų, jog mokesčių išskaičiuojantis asmuo buvo nesąžiningas (t. y. žinojo, ar galėjo žinoti, jog mokesčių mokėtojas piktnaudžiauja mokesčių teisės aktais), kas reiškia, jog abu

– tiek mokesčių išskaičiuojantis asmuo, tiek tikrasis pajamų gavėjas – buvo nesąžiningi, mokesčių administratorius, atkūręs tikrąsias aplinkybes sandorių, kuriais buvo tik siekiama mokesstinės naudos, galėtų apmokestinti atitinkamai tą asmenį, kuris buvo tikrasis naudos gavėjas, jeigu mokesčių išskaičiuojantis asmuo neįvykdo (netinkamai įvykdo) mokesčines prievolės. O šis juridinę reikšmę turinčių faktų nustatymas priklauso nuo konkrečios bylos individualių aplinkybių, kurios ir apsprendžia šių juridinę reikšmę turinčių faktų buvimą arba ne (LVAT 2016-01-28 nutartis adm. byloje Nr. A-153-438/2016). Priešingu atveju būtų pažeisti teisingumo, protingumo ir sąžiningo mokesčių mokėjimo principai, nes gyventojas, kuriam numatyta pagrindinė mokesčių mokėjimo pareiga, fiktyviai, motyvuodamas vieninteliu tikslu – mokesstinės naudos siekiu, perkelia gyventojų pajamų mokesčio mokėjimą kitam subjektui ir taip piktnaudžiauja savo mokesstinėmis teisėmis (LVAT 2013-04-11 išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimas adm. byloje Nr. A⁴⁴²-724/2013).

Inspekcija konstatuoja, jog ginčo byloje yra surinkta pakankamai įrodymų teigti, jog tiek mokesčių mokėtojas (Pareiškėjas), tiek mokesčių išskaičiuojantis asmuo (UAB "B1" buvo nesąžiningi (*Pareiškėjas buvo bendrovės akcininkas, dirbo bendrovės finansų direktoriumi, jam buvo žinoma reali ir nepalanki bendrovės ūkinė bei finansinė būklė, bendrovės buhalterinė apskaita buvo klastojama, prie to prisidėjo ir tai organizavo Pareiškėjas*) bei realus pajamų gavėjas, t. y. tikrasis naudos gavėjas – Pareiškėjas, yra mokesčių mokėtojas, o mokesčių išskaičiuojantis asmuo UAB "B1" dėl piktnaudžiavimo teise ir nesąžiningo elgesio, neįvykdė savo mokesčines prievolės.

Dėl Pareiškėjo teiginių, kad Panevėžio AVMI neteisingai nurodė jam UAB "B1" grąžintas sumas, nes patikrinimo akte klaidingai 54500 Lt suma perkelta į avansinius mokėjimus, Inspekcija pažymi, jog vietos mokesčių administratorius įvertino Pareiškėjo pateiktas paskolų sutartis, atliko piniginių srautų judėjimo banko sąskaitose ir grynaisiais pinigais analizę, todėl Inspekcijos teigimu, teisingai apskaičiavo Pareiškėjo mokesčio bazę. Be to, Pareiškėjas savo skundo argumentų nepagrindė įrodymais, kaip to reikalauja MAĮ 67 str. 2 dalies nuostatos.

Pareiškėjas su Inspekcijos sprendimu nesutinka ir Mokesčių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo skundžiamą sprendimą panaikinti.

Kadangi Pareiškėjo skundas surašytas ranka (sunkiau įskaitomas raštas), Komisija iš skundo turinio sprendžia, jog, Pareiškėjo teigimu, Inspekcija neįvertino jo pastabų dėl UAB "B1" paskolintų lėšų, kurios perkeltos į avansinius mokėjimus. Pareiškėjas nurodo, kad Komisijai pateikia įrodymus, jog 265731 Lt (115731 Lt + 150000 Lt) suma jam nebuvo išmokėta, kaip neteisingai nurodyta patikrinimo akto lentelėje, o buvo perkelta į avansinius mokėjimus.

Pareiškėjas paaiškina, kad teisingi duomenys yra Panevėžio apygardos teismo civilinės bylos medžiagoje (*Pareiškėjas – ieškovas, V. J. R. (UAB "B1" direktoriaus pavaduotojas) ir O. U. (UAB "B1" direktorius) – atsakovai*). Civiliniame ginče dėl atsakovų atsiskaitymo už Pareiškėjo parduotas UAB "B1" akcijas buvo sprendžiami UAB "B1" atsiskaitymai už atsakovus. Pareiškėjo teigimu, civilinis ginčas išspręstas 2015 m. gegužės mėn., kuriame Pareiškėjas sutiko, jog už O. U. sumokėjo UAB "B1" o su J. R. pasirašyta taikos sutartis. Nurodo, kad UAB "B1" įsipareigojimai jam, pardavus akcijas, padidėjo 300000 Lt, nes buhalterija perkėlė skolas – sumažino UAB "B1" įsipareigojimus O. U. 170000 Lt ir J. R. 130000 Lt. Taip pat teigia, kad dėl melagingų O. U. ir J. R. parodymų Inspekcija neteisingai suprato Pareiškėjo, kaip UAB "B1" direktoriaus pavaduotojo, įgaliojimus. Pareiškėjas skunde išsamiai išvardina savo pareigas UAB "B1" tačiau šių savo skundo argumentų niekaip nesusieja su mokesčių administratoriaus Pareiškėjui nustatyta ginčo mokesčine prievole.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjo skundas atmestinas, skundžiamas Inspekcijos 2016-12-19 sprendimas Nr. 68-366 tvirtintinas.

Ginčas šioje byloje kilo dėl nurodymų Pareiškėjui sumokėti 9276,23 Eur GPM ir su šiuo mokesčiu susijusias sumas, mokesčių administratoriui konstatavus, jog Pareiškėjas, iš UAB "B1"

gavęs iš viso 204531 Lt pajamas, nesusijusias su darbo santykiais ir paskolos gražinimu, šių gautų pajamų nedeklaravo, pajamų mokesčio neapskaičiavo ir nesumokėjo.

Pareiškėjo už laikotarpį nuo 2010-01-01 iki 2012-12-31 pakartotinio patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas (*iki 2012-09-28 buvęs UAB "B1" akcininkas ir iki 2012-10-25 dirbęs šioje bendrovėje direktoriaus pavaduotoju finansams*) pagal UAB "B1" buhalterinės apskaitos dokumentus šiai bendrovei buvo suteikęs 740000 Lt paskolas ir Pareiškėjui minėta bendrovė gražino 644531 Lt paskolas (UAB „Jara mokesčių administratoriui pateiktos formos FR0711; paskolų sutartys). Tačiau ikiteisminio tyrimo metu baudžiamojoje byloje Nr. 01-109283-15 nustatyta, kad Pareiškėjas pagal dvi 2009-10-28 paskolos sutartis (*Nr. 10 ir Nr. 11, kuriomis įforminta, kad Pareiškėjas UAB "B1" suteikė 170000 Lt paskolą ir 130000 Lt paskolą*) faktiškai 300000 Lt sumos (170000 Lt + 130000 Lt) pagal 2009-10-28 KPO Nr. 492496 į UAB "B1" kasą neįnešė, nors ši suma buvo įtraukta į UAB "B1" kasos knygos pajamas ir apskaityta buhalterinės apskaitos sąskaitoje 4881 „Įsipareigojimai akcininkams“ (*FNTT 2015-09-18 specialisto išvada Nr. 5-5/52 dėl UAB "B1" ūkinės finansinės veiklos*). Įvertinęs ikiteisminio tyrimo metu nustatytas aplinkybes dėl Pareiškėjo faktiškai minėtai bendrovei nesuteiktos 300000 Lt paskolos, mokesčių administratorius, apskaičiuodamas Pareiškėjo UAB "B1" suteiktas paskolas, 300000 Lt sumos nevertino ir nustatė, kad Pareiškėjas minėtai bendrovei faktiškai buvo suteikęs 440000 Lt paskolas (740000 Lt – 300000 Lt), t. y. mokesčių administratorius padarė išvadą, kad Pareiškėjas iš UAB "B1" kasos ir banko sąskaitų gavo 204531 Lt (644531 Lt – 440000 Lt), kurių šiai bendrovei nebuvo paskolinęs (patikrinimo akto 3 psl.; akto priedas Nr. 2). Kadangi Pareiškėjas iš UAB "B1" gavo daugiau piniginių lėšų, nei jis faktiškai suteikė šiai bendrovei paskolų, ir tikrintinu laikotarpiu gautų pajamų (204531 Lt), nesusijusių su darbo santykiais ir paskolos gražinimu, nedeklaravo ir nuo jų nesumokėjo pajamų mokesčio, mokesčių administratorius Pareiškėjo mokesčio (GPM) bazę nustatė vadovaudamasis MAĮ 70 str. 1 dalies ir Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių 4 punkto nuostatomis, t. y. pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, ir, remdamasis GPMĮ 5, 6, 27 straipsnių nuostatomis, apskaičiavo mokėtiną 9276,23 Eur GPM. Tiek Panevėžio AVMI 2016-07-25 sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (36.9)-FR0682-473, tiek skundžiamame sprendime nurodyta, kad kitos paskirties UAB "B1" mokėjimai Pareiškėjui neapmokestinti. UAB "B1" išmokėtos Pareiškėjui ginčo pajamos (204531 Lt) pagal GPMĮ 22 str. 2 dalies 1 punkto ir 23 str. 1 dalies nuostatas priskiriamos A klasės pajamoms, nuo kurių UAB "B1" kaip mokesčių išskaičiuojantis asmuo, jas išmokėdama, privalėjo apskaičiuoti, išskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą šio įstatymo nustatytą pajamų mokesčių. Tačiau mokesčių administratorius, vadovaudamasis MAĮ 69 str. 1 dalies nuostatomis ir remdamasis LVAT praktika tokio pobūdžio bylose, mokesstinę prievolę nuo gautų ginčo pajamų nurodė sumokėti Pareiškėjui, nes nagrinėjamu atveju nustatė aplinkybes, jog abu – tiek mokesčių išskaičiuojantis asmuo (UAB "B1" tiek tikrasis pajamų gavėjas (Pareiškėjas) – buvo nesažiningi, t. y. mokesčių administratorius atkūrė tikrąsias aplinkybes sandorių, kuriais buvo tik siekiama mokesstinės naudos, ir apmokestino atitinkamai tą asmenį, kuris buvo tikrasis naudos gavėjas (Pareiškėjas) (*Pareiškėjas buvo bendrovės akcininkas, dirbo bendrovės finansų direktoriumi, jam buvo žinoma reali ir nepalanki bendrovės ūkinė bei finansinė būklė, bendrovės buhalterinė apskaita buvo klastojama, prie to prisidėjo ir tai organizavo Pareiškėjas*) (LVAT 2013-04-11 išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimas adm. byloje Nr. A⁴⁴²-724/2013, 2016-01-28 nutartis adm. byloje Nr. A-153-438/2016).

Pareiškėjas su mokesčių administratoriaus pozicija nesutiko ir skunde Komisijai nurodė, kad 265731 Lt (115731 Lt + 150000 Lt) suma jam nebuvo išmokėta, kaip neteisingai nurodyta patikrinimo akto lentelėje, o buvo perkelta į avansinius mokėjimus. Papildydamas skundo argumentus, posėdžio Komisijoje metu Pareiškėjas teikė daug ir įvairių argumentų dėl nesutarimų su kitais UAB "B1" akcininkais O. U. ir J. R., taip pat – dėl įvairių UAB "B1" jam išmokėtų / neišmokėtų piniginių lėšų ir jų pobūdžio, tačiau Pareiškėjas neginčijo, jog 300000 Lt grynųjų pinigų paskolos sumos realiai į UAB "B1" kasą neįnešė. Aplinkybę, jog realiai į UAB "B1" kasą 2009-10-28 neįnešė 300000 Lt sumos, Pareiškėjas nurodė ir mokesstinio patikrinimo metu Panevėžio AVMI pateiktame 2016-02-05 paaiškinime Nr. 1. Kadangi posėdžio Komisijoje metu

nepavyko išsiaiškinti Pareiškėjo motyvų dėl konkrečių UAB "B1" Pareiškėjui grąžintų paskolų sumų, Pareiškėjo buvo paprašyta Komisijai raštu papildomai pateikti konkrečius nesutikimo argumentus dėl kiekvienos patikrinimo akto 3 psl. esančioje lentelėje ir akto priedo Nr. 2 lentelėje „Gyventojų UAB "B1" suteiktos ir grąžintos paskolos“ nurodytos minėtos bendrovės Pareiškėjui grąžintos paskolos sumos ir nesutikimo argumentus pagrindžiančius įrodymus. Pareiškėjas Komisijai pateikė 2017-02-15 raštą ir jame išdėstė tam tikrus argumentus ginčo klausimu.

Atsižvelgusi į faktines bylos aplinkybes, taip pat įvertinusi skundžiamo sprendimo ir Pareiškėjo tiek skundo, tiek papildomai pateiktus argumentus, Komisija konstatuoja, kad ginčas iš esmės kilo dėl to, ar pagal UAB "B1" pateiktus ir deklaruotus duomenis bei atsižvelgęs į ikiteisminio tyrimo metu nustatytą faktinę aplinkybę, jog realiai Pareiškėjas 300000 Lt sumos (paskolos) į UAB "B1" kasą neįnešė, mokesčių administratorius pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėjas šiai bendrovei faktiškai suteikė mažiau paskolų, nei UAB "B1" Pareiškėjui paskolų grąžino. Tai ir apibrėžia bylos nagrinėjimo ribas. Nagrinėjamu atveju nėra ginčo dėl teisės aiškinimo (Pareiškėjas neginčija jo apmokestinimui taikytų teisės normų teisėtumo) ir iš esmės mokesstinės bylos baigtis priklauso nuo surinktų įrodymų vertinimo.

Įvertinusi bylos medžiagą, Komisija sprendžia, kad mokesčių administratorius surinko ir pateikė pakankamai įrodymų dėl Pareiškėjo iš UAB "B1" gautos 204531 Lt (644531 Lt – 440000 Lt) sumos, kurios šiai bendrovei jis (Pareiškėjas) nebuvo paskolinęs, o Pareiškėjas, teigdamas atvirkščiai, nepateikė faktinių duomenų, kurių pagrindu būtų galima daryti priešingą išvadą, nei padarė mokesčių administratorius.

Iš byloje esančios patikrinimo akto priedo Nr. 2 lentelės „Gyventojų UAB "B1" suteiktos ir grąžintos paskolos“ duomenų, taip pat patikrinimo akto 3 psl. esančios lentelės duomenų matyti, kad mokesčių administratorius Pareiškėjo bendrovei „B1“ suteiktas paskolas (jų datas, dydžius) bei šios bendrovės Pareiškėjui grąžintas paskolas (datas ir dydžius) nustatė įvertinęs UAB "B1" mokesčių administratoriui teiktų formų FR0711 už 2006–2012 m. laikotarpį duomenis (*Forma FR0711 „Juridinių asmenų duomenys apie fiziniams asmenims suteiktas, jų grąžintas, iš fizinių asmenų gautas ir jiems grąžintas paskolas“*). Kaip minėta, mokesčių administratorius Pareiškėjo pagal UAB "B1" buhalterinės apskaitos dokumentus 2009-10-28 suteiktos iš viso 300000 Lt (170000 Lt + 130000 Lt) paskolos nevertino (kaip faktiškai nesuteiktos), t. y. į šią paskolą neatsižvelgė, nors formoje FR0711 už 2009 metus šias paskolas (170000 Lt ir 130000 Lt), kaip gautas 2009-10-28, UAB "B1" nurodė. Taigi, neatsižvelgdamas į UAB "B1" deklaracijoje FR0711 už 2009 m. nurodytą iš Pareiškėjo gautą 300000 Lt paskolą, mokesčių administratorius pagrįstai nustatė, kad realiai Pareiškėjas minėtai bendrovei suteikė 440000 Lt paskolas, o iš UAB "B1" gavo 644531 Lt, t. y. 204531 Lt (644531 Lt – 440000 Lt), kurių faktiškai UAB "B1" nebuvo paskolinęs.

Pareiškėjas skunde nurodė, kad 265731 Lt (115731 Lt + 150000 Lt) suma jam nebuvo išmokėta, kaip neteisingai nurodyta patikrinimo akto lentelėje, o buvo perkelta į avansinius mokėjimus. Pareiškėjas su skundu Komisijai pateikė savo bankinės sąskaitos, esančios „Swedbank“ AB banke, išrašą, iš kurio matyti, kad UAB "B1" 2010-09-02 pervedė Pareiškėjui 150000 Lt sumą, nurodant „Grąž. avans. mok. Sut. Nr. 39“. Komisija pažymi, kad 150000 Lt suma, kaip Pareiškėjui 2010-09-02 grąžinta paskola, ir nebuvo deklaruota UAB "B1" mokesčių administratoriui pateiktoje deklaracijoje FR0711 už 2010 m. Šioje deklaracijoje nurodyta, kad Pareiškėjui 2010 m. grąžintos paskolos: 2010-01-29 grąžinta 33000 Lt, 2010-02-02 – 30000 Lt, 2010-02-03 – 29500 Lt, 2010-02-03 – 80500 Lt, 2010-06-30 – 104500 Lt, 2010-06-30 – 16500 Lt, 2010-06-30 – 54500 Lt, 2010-06-30 – 50000 Lt, 2010-06-30 – 40231 Lt ir 2010-06-30 – 121000 Lt. Pareiškėjas taip pat pateikė skundo priedą Nr. 1 (1 lapas), kuriame, be kitų duomenų, pateikta UAB "B1" lentelė „Gauti išankstiniai mokėjimai 2012 m. kovo 31 d.“, kurioje nurodyta, kad minėtai datai UAB "B1" skolinga Pareiškėjui 115731 Lt. Tačiau kaip šią sumą (115731 Lt) susieti su UAB "B1" tarsi, Pareiškėjo nuomone, neteisingai deklaruotomis grąžintomis Pareiškėjui paskolų sumomis nėra aišku, t. y. Pareiškėjo su skundu pateiktų įrodymų Komisija negali įvertinti, spręsdama dėl mokesčių administratoriaus nustatytų UAB "B1" Pareiškėjui grąžintų paskolų sumų tiek už 2010 m., tiek už 2011 m., tiek ir už 2012 m.

Pagal UAB "B1" deklaracijų FR0711 duomenis 2011 m. Pareiškėjui grąžinta 30000 Lt (6 k. po 5000 Lt), 2012 m – 4300 Lt (1500 Lt + 1300 Lt + 1500 Lt).

Po Komisijos posėdžio papildomai pateiktame 2017-02-15 rašte Pareiškėjas nurodė, kad UAB "B1" iš viso jam išmokėjo 528,80 tūkst. Lt (iš jų mokestiniais pavedimais – 30 tūkst. Lt, 110 tūkst. Lt ir 150 tūkst. Lt), o iš išmokėtos sumos jam grąžinti paskolinti 440 tūkst. Lt ir UAB "B1" sumokėjo už O. U. 88,8 tūkst. Lt (V. L. J. R. atsiskaitė pagal taikos sutartį). Komisija sutinka, kad Pareiškėjas papildomai pateikė tam tikrus paaiškinimus ginčo klausimu, tačiau nagrinėjamu atveju Pareiškėjo teiginiai (*pavyzdžiui, Pareiškėjas minėtame rašte nurodo ir jam bendrovės pervestą 150000 Lt avanso sumą, nors ginčas vyksta dėl paskolų suteikimo / grąžinimo*) apie iš minėtos bendrovės gautas pinigines lėšas nepagrindžia, jog UAB "B1" tikrintinu laikotarpiu Pareiškėjui grąžino kitokio dydžio paskolas, nei patikrinimo metu nustatė mokesčių administratorius. Komisija Pareiškėjo papildomai pateiktame rašte nurodytų jam UAB "B1" išmokėtų sumų negali susieti su UAB "B1" mokesčių administratoriui teiktų deklaracijų FR0711 duomenimis ir dėl jų pasisakyti.

Iš Pareiškėjo argumentų galima spręsti, kad UAB "B1" neteisingai deklaracijose FR0711 nurodė Pareiškėjui grąžintas paskolas, t. y. faktiškai buvo grąžinta mažiau, nei nurodyta deklaracijose. Tačiau šiems argumentams pagrįsti Pareiškėjas objektyvių įrodymų nepateikė, o UAB "B1" deklaracijose (Forma FR0711) nurodytos sumos preziumuojama, kad yra teisingos, kol neįrodyta priešingai (MAĮ 73 str. 1 d.). Kadangi Komisijai šio mokesčio ginčo nagrinėjimo metu priešingų duomenų nepateikta, todėl Komisija neturi nei teisinio nei faktinio pagrindo nesivadovauti UAB "B1" deklaruotais duomenimis apie Pareiškėjui sugrąžintas paskolas (jų dydžius).

Komisija pažymi, kad tiek mokesčių administratorius, tiek mokesčių mokėtojas, savo teiginius grindžiantis tam tikrais motyvais, turi juos pagrįsti. Tai reiškia, kad mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčio administratoriaus apskaičiuota mokesčio suma, mokesčio ginčo nagrinėjimo metu turi paneigti mokesčių administratoriaus apskaičiavimą, pateikdamas savo apskaičiavimo teisėtumą patvirtinančius įrodymus – įrodyti, jog jis neturi mokėti mokesčio (mokesčių), kuris jam buvo apskaičiuotas neteisingai (MAĮ 67 str.). Įrodinėjimo dalyką sudaro tam tikri elementai, t. y. faktiniai duomenys, kuriais remiantis yra nustatomos aplinkybės, turinčios reikšmės bylai teisingai išspręsti. Taigi įrodinėjimo procese būtina pateikti optimalų kiekį informacijos, tiksliai išdėstyti argumentus ir pareikšti reikalavimus, pateikti apskaičiavimus ir pan. Šiuo konkrečiu atveju Pareiškėjas, nors ir išdėstė tam tikrus argumentus bei nurodė tam tikras jam UAB "B1" išmokėtas sumas, tačiau šie Pareiškėjo pateikti įrodymai nepaneigia mokesčių administratoriaus nustatytų aplinkybių ir surinktų įrodymų, jog, Pareiškėjui į UAB "B1" kasą neįnešus 300000 Lt, pagal UAB "B1" apskaitos duomenis jam (Pareiškėjui) 2010–2012 m. buvo išmokėtos pinigines lėšas kaip paskolos grąžinimas, t. y. 2010 m. buvo išmokėti 170231 Lt, 2011 m. – 30000 Lt, 2012 m. – 4300 Lt, iš viso 204531 Lt suma, kurios Pareiškėjas nedeklaravo ir pajamų mokesčio nesumokėjo.

Dėl išdėstytų priežasčių darytina išvada, kad Inspekcija tinkamai įvertino mokesstinėje byloje surinktus įrodymus ir priėmė teisėtą bei pagrįstą sprendimą, kuris paliktinas galioti.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2016-12-19 sprendimą Nr. 68-366.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat

turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene